

стверджували, що кожен, хто навчається, має свої особисті методи оволодіння мовою. У посібнику з методів навчання вони виділяють 4 напрями і беруть їх за основу, а також виділяють 4 типи тих, хто навчається, і їх характеристики.

Активіст – вчиться, коли виконує завдання. Під час аудиторної роботи ті, хто вчиться, люблять виконувати завдання комунікативного характеру. Вони люблять мову і намагаються експериментувати під час навчання.

Теоретики – навчаються, якщо розуміють теорію мови. Такі студенти хочуть знати, як основні мовні форми використовуються в особливих ситуаціях або як конкретні комунікативні методи підходять для конкретного середовища.

Прагматики – навчаються, коли є процес контролю. Такі студенти люблять виконувати вправи для контролю знань. Вони часто відчують, що підготовка завдань робить контроль знань безпечним та менш проблематичним.

Рефлекторні – навчаються, коли бачать, що інші виконують ці завдання. Ці студенти почувають себе не дуже впевнено.

Отже, застосовуючи ці навчальні методи, можна досягнути більшого результату. Але для цього треба:

а) зіставити і усвідомити методи навчання наших студентів;

б) давати аудиторні завдання, які більш підходять до цих методів. Хоней і Мамфорд впевнені, що ці 4 типи студентів є дуже поширеними серед людства і тому викладач повинен пристосовуватися до цього.

Розглядаючи 6 стадій плану уроку, необхідно:

– підбирати їх до методу навчання, який переважає;

– визначити час, необхідний для кожної стадії заняття;

– визначити пріоритети і скерувати хід уроку відповідно до бажаного

методу навчання.

1. Harmer J. How to Teach English. – New York: Longman, 1988.

2. Harmer J. The practice of English Language Teaching. – New York: Longman, 1991.

3. Василько Є.І. Деякі сучасні принципи комунікативного навчання іноземної мови// Збірник наукових праць. – Хмельницький: Вид-во Нац. Акад. ПВУ, 2004. – Ч. II. – №27. – С.28-30.

4. Гапанова В.М. Методичні аспекти навчання мови для професійної комунікації // зб. наук. пр. – Хмельницький: Вид-во Нац. Акад. ПВУ, 2002. – Ч. II. – № 21. – С.118-124.

5. Чрділелі Т.В. Мова ділового спілкування : комунікативно-когнітивний аспект// Стратегії та методи навчання мовам для спеціальних цілей. – К.: ІМВ, 2001. – С.106.

Dovbush O., Assistant Professor
(Lviv State University of Vital Activity
Safety)

LACK OF MOTIVATION AS ONE OF THE MAJOR PROBLEMS IN THE FIELD OF FOREIGN LANGUAGE TEACHING

У статті розглянуто проблему браку мотивації у вивченні іноземних мов, види мотивації. Проаналізовано погляди відомих авторів щодо покращення мотивації у студентів і, як результат, визначено можливі шляхи вирішення даної проблеми.

Ключові слова: мотивація, внутрішня мотивація, зовнішня мотивація, ентузіазм викладача, різноманіття навчальних методів, реалістичні цілі, позитивні відгуки.

The article deals with the problem of motivation lack in foreign language teaching. It analyses the ideas of well-known authors concerning improvement of students' motivation and as a result possible ways of this problem solution.

Key words: motivation, intrinsic motivation, extrinsic motivation, instructor's enthusiasm, variety of teaching methods, realistic goals, positive comments.

Teaching English to non-native speakers presents a significant challenge. Lack of motivation leads to lack of focus and effort, and ultimately lack of success. Some students seem naturally enthusiastic about learning, but many need or expect their instructors to inspire, challenge, and stimulate them: «Effective learning in the classroom depends on the teacher's ability ... to maintain the interest that brought students to the course in the first place» [4, 3]. The level of motivation students bring

to the classroom doesn't matter a lot as it will be transformed, for better or worse, by what happens in that classroom.

Two types of motivation have been defined by educational psychology – intrinsic and extrinsic. Intrinsic motivation emerges from a desire to learn a topic because of its inherent interests, for self-fulfillment, enjoyment and to achieve a mastery of the subject. While, extrinsic motivation is motivation to perform and succeed for accomplishing a specific result or outcome. Students who are very grade-oriented are extrinsically motivated, whereas students who take a genuine interest in it are intrinsically motivated.

Mihaly Csikszentmihalyi and Reed Larson in «Being Adolescent: Conflict and Growth in the Teenage Years» (1984) state that «One of the most frequent failures in education is that students rarely say that they find studying to be intrinsically rewarding» [6, 58]. One of the most straightforward conclusions of research from the past two decades made by M. R. Lepper and M. Hodell in «Intrinsic motivation in the classroom» is that «extrinsic motivation alone is likely to have exactly the opposite impact that we want it to have on student achievement» [6, 80]. Actually, that often becomes the main problem of higher educational establishments. Students forget the main aim of their studies struggling to get the credit, to pass the exam or to get scholarship. Foreign language teaching for specific purposes sharply faces the problem of extrinsic motivation or even the absence of it. Considering a foreign language to be a subject of minor importance students just don't pay necessary attention to it.

Many factors affect student's motivation to study. D. A. Bligh in his work «What's the Use of Lecturing» states the following motives to learn: «interest in the subject matter, perception of its usefulness, general desire to achieve, self-confidence and self-esteem, as well as patience and persistence» [2, 159]. However, not all students are motivated by the same values, needs, desires, or wants. Some students are motivated by the approval of others, some by overcoming challenges.

The aspects of teaching that enhance students' self-motivation have been identified by the researches of XX century: A.D. Bligh, A.F. Lucas, W.F. Cashin, H.R. Lepper, E.J. Sass.

A. F. Lucas in the work «Using Psychological Models to Understand Student Motivation» points out that «students learn by doing, making, writing, designing, creating, solving» [7, 42]. Passivity dampens students' motivation and curiosity. Teachers should pose questions and not just suggest the correct answers. Encouraging students to think creatively over the correct translation, to suggest approaches to a problem, to analyze mistakes should be one of the major objectives.

It can be a good idea asking students to analyze what makes their classes more or less «motivating». E. J. Sass («Motivation in the College Classroom» (1989) asks his classes to recall two recent class periods, one in which they were highly motivated and one in which their motivation was low. Each student makes a list of specific aspects of the two classes that influenced his or her level of motivation, and students then meet in small groups to reach consensus on characteristics that contribute to high and low motivation. In over twenty courses, Sass reports, the same eight characteristics emerge as major contributors to student motivation:

Instructor's enthusiasm

Relevance of the material

Organization of the course

Appropriate difficulty level of the material

Active involvement of students

Variety

Rapport between teacher and students

Use of appropriate, concrete, and understandable examples [8, 86-88].

Indeed, research has shown that a teacher's expectations have a powerful effect on a student's performance. According to American Psychological Association «If a teacher acts as though he or she expects students to be motivated, hardworking, and interested in the course, they are more likely to be so» [1, 42]. Instructor has to set realistic expectations for students when making assignments, giving presentations,

conducting discussions. «Realistic» in this context means that teacher's standards are to be high enough to motivate students to do their best work but not so high that students will inevitably be frustrated in trying to meet those expectations. To develop the drive to achieve, students need to believe that achievement is possible.

An instructor's enthusiasm is a crucial factor in student motivation. If a teacher becomes bored or apathetic, students will too. Typically, an instructor's enthusiasm comes from confidence, excitement about the content and genuine pleasure in teaching. If a teacher finds himself or herself uninterested in the material, they should challenge themselves to devise the most exciting way to present the material, however dull the material itself may seem to be.

One should vary teaching methods. As Forsyth and McMillan emphasize «variety reawakens students' involvement in the course and their motivation» [5, 45]. Classroom routine should be broken by incorporating a variety of teaching activities and methods in the course: role playing, debates, brainstorming, discussion, demonstrations, case studies, audiovisual presentations, guest speakers, or small group work.

Failure to attain unrealistic goals can disappoint and frustrate students. It is important to encourage students to focus on their continued improvement, not just on their grade on any one test or assignment. A teacher should help students to evaluate their progress by encouraging them to critique their own work, analyze their strengths, and work on their weaknesses. Besides, students should be told what they need to do to succeed in your course. W.E. Cashin reports: «Don't let your students struggle to figure out what is expected of them. Reassure students that they can do well in your course, and tell them exactly what they must do to succeed. Say something to the effect that «If you can handle the examples on these problem sheets, you can pass the exam. People who have trouble with these examples can ask me for extra help.» Or instead of saying, «You're way behind,» tell the student, «Here is one way you could go about learning the material. How can I help you?» [3, 162]

Implicitly, both positive and negative comments influence motivation, but research consistently indicates that students are more affected by positive feedback

and success. Teachers are to praise students' self-confidence, competence, and self-esteem, recognize sincere efforts even if the product is less than stellar. If a student's performance is weak, an instructor should let the student know that he or she believes one can improve and succeed over time. A special attention should be paid when giving negative feedback. Negative feedback is very powerful and can lead to a negative class atmosphere. Whenever a teacher identifies a student's weakness, he or she should make it clear that his or her comments relate to a particular task or performance, not to the student as a person. «One can try to cushion negative comments with a compliment about aspects of the task in which the student succeeded» [3, 53], Cashin suggests.

Considering motivation as one of major problems in foreign language teaching, having analyzed the ideas of well-known authors concerning the problem the following ways of improving motivation were defined: varying teaching methods, giving positive comments, setting realistic goals, analyzing classes to find out what makes students more or less motivated and finally, teacher's enthusiasm.

1. American Psychological Association. «Learner-Centered Psychological Principles: Guidelines for School Redesign and Reform». – Washington, D.C.: American Psychological Association, 1992.
2. Blich, D. A. «What's the Use of Lecturing?» – Devon, England: Teaching Services Centre, University of Exeter, 1971.
3. Cashin, W. E. «Motivating Students». Idea Paper, no. 1. Manhattan: Center for Faculty Evaluation and Development in Higher Education. – Kansas State University, 1979.
4. Ericksen, S. C. «The Lecture.» Memo to the Faculty, Ann Arbor: Center for Research on Teaching and Learning. – University of Michigan, 1978.
5. Forsyth, D.R., and McMillan, J.H. «Practical Proposals for Motivating Students». In R. J. Menges and M. D. Svinicki (eds.), *College Teaching: From Theory to Practice*. – New Directions in Teaching and Learning, San Francisco: Jossey-Bass, 1991.
6. Lepper, M. R., & Hodell, M. (1989). «Intrinsic motivation in the classroom». In C. Ames & R. Ames (Eds.), *Research on motivation in education* (Vol. 3, PP 73-105). – San Diego: Academic Press.

7. Lucas, A. F. «Using Psychological Models to Understand Student Motivation.» In M. D. Svinicki (ed.), *The Changing Face of College Teaching. New Directions for Teaching and Learning*. – San Francisco: Jossey-Bass, 1990.

8. Sass, E. J. «Motivation in the College Classroom: What Students Tell Us». *Teaching of Psychology*, 1989.

Іванів О., викладач
(Львівський державний університет
безпеки життєдіяльності)

СУЧАСНІ МЕТОДИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

У статті обґрунтовано необхідність фундаментальної мовної підготовки у вищій школі, потребу зміни ролі викладача, розглянуто ряд сучасних інноваційних методів, прийомів та технологій.

Ключові слова: *інноваційна освіта, прийоми навчання, роль викладача, інформаційні технології, інноваційні методи.*

The article highlights the necessity of fundamental language training in higher school, need of teacher's role change. A set of modern innovative methods, techniques and technologies are analyzed.

Key words: *innovative education, teaching techniques, information technologies, innovative methods.*

У наш час все більше розширюються зв'язки України із зарубіжними країнами, й інтерес до вивчення англійської мови неспинно зростає. Потреба нашої держави у висококваліфікованих спеціалістах, здатних до встановлення ділових контактів та ділового співробітництва з іноземними партнерами, спеціалістах, що володіють іноземною мовою на фаховому рівні, знаходять відображення в робочих навчальних програмах ВНЗ країни.

Цікаво відзначити, що ЮНЕСКО оголосило найближче сторіччя як час поліглотів. А знання та кваліфікація стають пріоритетними цінностями в житті людини в умовах інформаційного суспільства.

Іноземна мова сьогодні є не просто частиною культури певної нації, але це і запорука успіху, майбутньої вдалої кар'єри студентів.

Викладачеві важливо знати інноваційні методи викладання іноземної мови, спеціальні навчальні техніки та прийоми, щоб оптимально підібрати той чи інший метод викладання відповідно до рівня знань, потреб, інтересів студентів. Адже раціональне та вмотивоване використання методів навчання на уроках іноземної мови вимагає креативного підходу з боку викладача, адже «педагогіка є наукою і мистецтвом одночасно, тому і підхід до вибору методів навчання має ґрунтуватися на творчості педагога» [1, с. 65].

Отже, інноваційна освіта - це нова педагогіка, нові освітні процеси, нові технології, те, що дає можливість навчанню іноземних мов орієнтуватися в нових умовах, адаптуватися до нових вимог. Саме активні методи навчання дають змогу тому, хто навчається, розкритися як особистості. Активна розумова і практична діяльність у навчальному процесі є важливим чинником підвищення ефективності засвоєння і практичного опанування іноземними мовами.

Досягнення високого рівня володіння іноземною мовою не можливе без фундаментальної мовної підготовки в вищій школі. В більшості ВНЗ країни студенти опановують принаймні дві іноземні мови.

Методи навчання – це «упорядковані способи діяльності вчителя й учнів, спрямовані на ефективне розв'язання навчально-виховних завдань». Метод навчання виступає «інструментом діяльності вчителя для виконання керівної функції – навчіння» [5, с.78].

При викладанні іноземних мов дедалі активніше застосовуються новітні методики, що ґрунтуються на використанні сучасних технічних засобів навчання: комп'ютеризованих лінгафонних класів, системи синхронного перекладу, аудіо- та відеокомплексів, мультимедійних комп'ютерних класів.